

nødvendige midler til at gennemføre den fornødne styring. Det er således helt afgørende for flertallet, at regeringens og folketingets planlægningspolitik kan gennemføres både med hensyn til udførelsen af egentlige statslige planlægningsopgaver og med hensyn til den planlægningsstandard i kommunerne, som regering og folketing finder nødvendig og ønskelig.

Flertallet har i denne forbindelse mærket sig bestemmelserne i lovforslagets §§ 8, 10, 15, 25, 26, 28, 29 og 51. Flertallet finder, at disse bestemmelser — med de i betænkningen foreslåede ændringer — er velegnede til at sikre de ovennævnte hensyn, og flertallet går ud fra, at bestemmelserne vil blive anvendt i det fornødne omfang også med henblik på at forhindre misbrug af de vidtgående beføjelser, som ved lovforslaget tillægges kommunerne. Flertallets forudsætninger herom er uddybet andetsteds i betænkningen. Flertallet kan i øvrigt tilslutte sig ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 22, hvori der redegøres for den påtænkte administration af § 10.

Flertallet finder endvidere, at lovforslaget med det i betænkningen indeholdte ændringsforslag nr. 16 giver et udmærket grundlag for en kommuneplanlægning i overensstemmelse med regionplanlægningen. Det er regionplanlægningen, som tillige med de ovenfor nævnte bestemmelser i lovforslaget vil gøre det rigtigt, at den hidtidige godkendelsesordning vedrørende kommunernes planlægning forlades.

For så vidt angår de kommunale dispositionsplaner (der ved ændringsforslag nr. 1-3 foreslås benævnt kommuneplaner), bør lovforslagets regler derfor først træde i kraft, efterhånden som der foreligger godkendte regionplaner. Ændringsforslag nr. 16 omhandler dette.

For kommunernes lokalplanlægning kan godkendelsesordningen opgives i princippet straks ved lovens almindelige ikrafttræden, idet § 15 åbner mulighed for snarlig tilvejebringelse af et midlertidigt decentraliseringsgrundlag, indtil nye kommuneplaner er udarbejdet.

Miljøministeren har over for udvalget tilkendegivet, at et § 15-decentraliseringsgrundlag skønnes at kunne foreligge for samtlige kommuner inden for 1½ à 2 år fra lovforslagets vedtagelse. Flertallet lægger

megen vægt på denne tilkendegivelse og på ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 18 om, i hvor stor udstrækning kravene efter § 3, stk. 3, skal opfyldes af § 15-decentraliseringsgrundlaget. Ved den foreslåede ændrede affattelse af § 15 (ændringsforslag nr. 16) løsrives det midlertidige decentraliseringsgrundlag fra kravene til de kommende kommuneplaners indhold, uden at der dog deri skal lægges nogen afstandtagen fra ministerens nævnte besvarelse.

Flertallet skal fremhæve betydningen af, at § 15-arbejdet fremmes. Flertallet går derfor ud fra, at miljøministeren straks fra lovens vedtagelse indleder et samarbejde med kommunerne om tilvejebringelsen af midlertidige rammer for lokalplanlægningen. Også i betragtning af, at den kommende kommuneplanlægning på grundlag af lovforslagets bestemmelser ikke vil kræve miljøministerens godkendelse af planerne, forudsætter flertallet således, at dispositionsplanforslag, der allerede er eller vil blive indsendt til ministerens godkendelse i overensstemmelse med de hidtidige regler, ikke behandles med henblik på en godkendelse af planen som sådan, men alene med henblik på tilvejebringelse af kommunernes decentraliseringsgrundlag under fornøden hensyntagen til regionplanlægningen.

Flertallet finder herefter ikke behov for en formel tidligere ikrafttræden af § 15, således som det er henstillet af Kommunernes Landsforening.

I en række henvendelser til udvalget, bl.a. fra beboerforeninger, Foreningen af byplanlæggere og en kreds af byplankonsulenter og økonomer, er imidlertid udtrykt betænkelighed ved en opgivelse af den hidtidige bedømmelse af de enkelte planers kvalitet, som er foretaget af statens kommitterede i byplansager som grundlag for ministeriets stillingtagen til spørgsmålet om planens godkendelse.

Flertallet har forståelse for disse betragtninger, men finder det ikke betænkeligt at tilslutte sig lovforslagets nyordning på dette område. Flertallet lægger som anført vægt på, at der ved bestemmelserne om ministerens indkaldebeføjelser og hans beføjelser efter § 51 tilvejebringes et system, der vel fremkalder en vidtstrakt decentralisering, men med udgangspunkt heri dog skaber den helt nødvendige mulighed for,